

לעריב מקצה גבול מצרים ועד קצחו רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חזק אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמותם וייאמר יוסף אל העם הזה קניתי אתכם הימים
ואת אדמתכם לפרעה הא לכבודך וזרעתם אדע
האדמות והיה בתבואה נתקתת חמיישית לפרעה
וארבע הידות יהיה לכם לזרע השדה ולא כלכם ולאשר
בbatisכם ולא כל לטפכם ויאמרו זה זידון נמצאו
בעיני אדרני וזה ינו עבדים לפרעה וישם אתה יוסף
לחזק עד היוב הזה על אדמת מצרים לפרעה כוז מש
רק אדמת הכהנים לבך לא הייתה לפרעה וישב
ישראל בארץ מצרים הארץ גשׂו ויאחזו בה ויפרו
ירבו מאד ויזל יעקב בארץ מצרים שעבע עשרה
שנה ויהי יכול יעקב שני צלייר שבע שנים וארבע שנים
ומאה שנה ויקרבו מי ישראל למות ויקרא לבני
ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי לך בעניך שם נא
ידך תוצאה ירכז ועשית עמידי חסדי יאמת אל נא
תקברני במצרים ושבהתי עט אבותי ונשאדר נתי
מכרים וקברת נא בקברתך ויאמר אני עשה
כברך ויאמר השבעה לך וישבע לך ויעזרך
ישראל על ראש המטה

ויהי אוצר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה האב
אללה ויקלח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים
ויגר ליעקב ויאמר הנה בןיך יוסף בא אלין ויהזק
ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל
עדך נראת אליו בלוד הארץ כנען ויברך אתו ויאמר
אל הנגני מפרק והרביigr נתתיר לקהל עמיהם וגთה
את הארץ הזאת לזרעך אוצריך אוחזת עולב ועתה
שני בניך גנולדים לך בארץ מצרים עד בא אליך
מצרים ליה הב אפרים ומגשיה בראשון ושמועון יהי
לי ומיולדתך אשר הולדת אוצריך ליה עלי
שם אוחזתך יקראו בזאלתכם ואני בבא מופדן